

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2020/2222**av den 23 december 2020****om vissa aspekter av järnvägssäkerhet och järnvägsförbindelser med avseende på den gränsöverskridande infrastruktur som förbinder unionen och Förenade kungariket genom den fasta förbindelsen under Engelska kanalen****(Text av betydelse för EES)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 91.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

efter att ha hört Europeiska ekonomiska och sociala kommittén,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Avtalet om Förenade konungarikets utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen ⁽²⁾ (*utträdesavtalet*) ingicks av unionen genom rådets beslut (EU) 2020/135 ⁽³⁾ och trädde i kraft den 1 februari 2020. Den övergångsperiod som avses i artikel 126 i utträdesavtalet, under vilken unionsrätten fortsätter att vara tillämplig på och i Förenade kungariket i enlighet med artikel 127 i utträdesavtalet (*övergångsperioden*), löper ut den 31 december 2020.
- (2) Genom artikel 10 i fördraget mellan Förenade Konungariket Storbritannien och Nordirland och Republiken Frankrike om privata koncessionsinnehavares uppförande och drift av en fast förbindelse under Engelska kanalen, som undertecknades i Canterbury den 12 februari 1986 (*Canterbury-fördraget*), inrättades en mellanstatlig kommission med uppgift att utöva tillsyn över alla frågor som rör uppförande och drift av den fasta förbindelsen under Engelska kanalen.
- (3) Fram till utgången av övergångsperioden utgör den mellanstatliga kommissionen den nationella säkerhetsmyndigheten i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/798 ⁽⁴⁾. I den egenskapen tillämpar den utmed hela den fasta förbindelsen under Engelska kanalen de unionsrättsliga bestämmelser som rör järnvägssäkerhet och, enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/797 ⁽⁵⁾, driftskompatibilitet hos järnvägar.
- (4) Efter övergångsperiodens utgång kommer unionsrätten, om inte annat föreskrivs, inte längre att vara tillämplig på den del av den fasta förbindelsen under Engelska kanalen som omfattas av Förenade kungarikets jurisdiktion och, när det gäller den del av den fasta förbindelsen under Engelska kanalen som omfattas av Frankrikes jurisdiktion, kommer den mellanstatliga kommissionen inte längre att vara en nationell säkerhetsmyndighet enligt unionsrätten.

⁽¹⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 17 december 2020 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 22 december 2020.

⁽²⁾ Avtal om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen (EUT L 29, 31.1.2020, s. 7).

⁽³⁾ Rådets beslut (EU) 2020/135 av den 30 januari 2020 om ingående av avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen (EUT L 29, 31.1.2020, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/798 av den 11 maj 2016 om järnvägssäkerhet (EUT L 138, 26.5.2016, s. 102).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/797 av den 11 maj 2016 om driftskompatibiliteten hos järnvägssystemet inom Europeiska unionen (EUT L 138, 26.5.2016, s. 44).

Säkerhetstillståndet för infrastrukturförvaltaren för den fasta förbindelsen under Engelska kanalen och säkerhetsintyg för järnvägsföretag som bedriver verksamhet genom den fasta förbindelsen under Engelska kanalen, som utfärdats av den mellanstatliga kommissionen i enlighet med artikel 11 respektive artikel 10 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/49/EG ⁽⁶⁾, kommer att upphöra att gälla från och med den 1 januari 2021.

- (5) Genom Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2020/1531 ⁽⁷⁾ bemyndigades Frankrike att förhandla om, underteckna och ingå ett internationellt avtal med Förenade kungariket om tillämpningen av unionens regler om järnvägssäkerhet och driftskompatibilitet på den fasta förbindelsen under Engelska kanalen, i syfte att upprätthålla en enhetlig styrning av säkerheten. Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1530 ⁽⁸⁾ ändrades direktiv (EU) 2016/798, bland annat med avseende på reglerna om nationella säkerhetsmyndigheter.
- (6) På grundval av förordning (EU) 2020/1530 och med förbehåll för ett avtal som förutses i beslut (EU) 2020/1531 och som ingåtts på vissa villkor som anges i det beslutet, skulle den mellanstatliga kommissionen förbli den enda säkerhetsmyndigheten för hela den fasta förbindelsen under Engelska kanalen, samtidigt som den, med avseende på den del av den fasta förbindelsen under Engelska kanalen som omfattas av Frankrikes jurisdiktion, utgjorde den nationella säkerhetsmyndigheten i den mening som avses i artikel 3.7 i direktiv (EU) 2016/798. Det är dock osannolikt att det avtal som förutses i beslut (EU) 2020/1531 kommer att ha trätt i kraft före övergångsperiodens utgång.
- (7) Utan ett sådant avtal kommer den mellanstatliga kommissionen från och med den 1 januari 2021 inte längre att betraktas som nationell säkerhetsmyndighet i den mening som avses i artikel 3.7 i direktiv (EU) 2016/798 med avseende på den del av den fasta förbindelsen under Engelska kanalen som omfattas av Frankrikes jurisdiktion. Säkerhetstillstånd och säkerhetsintyg som utfärdats av den mellanstatliga kommissionen kommer att upphöra att gälla. Den franska nationella säkerhetsmyndigheten kommer att bli den behöriga nationella säkerhetsmyndigheten för den del av den fasta förbindelsen under Engelska kanalen som omfattas av Frankrikes jurisdiktion.
- (8) Mot bakgrund av den ekonomiska betydelsen för unionen av den fasta förbindelsen under Engelska kanalen är det viktigt att den fasta förbindelsen under Engelska kanalen fortsätter att fungera efter den 1 januari 2021. Därför bör det säkerhetstillstånd för infrastrukturförvaltaren för den fasta förbindelsen under Engelska kanalen som utfärdats av den mellanstatliga kommissionen fortsätta att gälla i högst två månader från och med denna förordnings tillämpningsdag, vilket är tillräckligt för att den franska nationella säkerhetsmyndigheten ska kunna utfärda sitt eget säkerhetstillstånd.
- (9) De tillstånd som utfärdas enligt kapitel III i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/34/EU ⁽⁹⁾ till järnvägsföretag som är etablerade i Förenade kungariket kommer inte längre att gälla efter övergångsperiodens utgång. Den 10 november 2020 underrättade Frankrike, i enlighet med artikel 14.3 i direktiv 2012/34/EU, kommissionen om sin avsikt att inleda förhandlingar om ett gränsöverskridande avtal med Förenade kungariket. Syftet med ett sådant avtal skulle vara att göra det möjligt för järnvägsföretag som är etablerade i och innehar ett tillstånd som utfärdats av Förenade kungariket att använda den gränsöverskridande infrastruktur som förbinder unionen och Förenade kungariket via den fasta förbindelsen under Engelska kanalen fram till gränsstationen och gränsterminalen i Calais-Fréthun (Frankrike), utan att erhålla ett tillstånd enligt direktiv 2012/34/EU från en tillståndsmyndighet i unionen.
- (10) För att säkerställa förbindelserna mellan unionen och Förenade kungariket är det viktigt att de järnvägsföretag som är etablerade i och innehar ett tillstånd som utfärdats av Förenade kungariket fortsätter sin verksamhet. Därför bör giltighetstiden för deras tillstånd som utfärdats av Förenade kungariket enligt direktiv 2012/34/EU och deras

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/49/EG av den 29 april 2004 om säkerhet på gemenskapens järnvägar och om ändring av rådets direktiv 95/18/EG om tillstånd för järnvägsföretag och direktiv 2001/14/EG om tilldelning av infrastrukturkapacitet, uttag av avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastruktur och utfärdande av säkerhetsintyg (järnvägssäkerhetsdirektivet) (EUT L 164, 30.4.2004, s. 44).

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2020/1531 av den 21 oktober 2020 om bemyndigande för Frankrike att förhandla om, underteckna och ingå ett internationellt avtal som kompletterar fördraget mellan Frankrike och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om privata koncessionsinnehavares uppförande och drift av en fast förbindelse under Engelska kanalen (EUT L 352, 22.10.2020, s. 4).

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1530 av den 21 oktober 2020 om ändring av direktiv (EU) 2016/798 vad gäller tillämpningen av reglerna för järnvägssäkerhet och driftskompatibilitet på den fasta förbindelsen under Engelska kanalen (EUT L 352, 22.10.2020, s. 1).

⁽⁹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/34/EU av den 21 november 2012 om inrättande av ett gemensamt europeiskt järnvägsområde (EUT L 343, 14.12.2012, s. 32).

säkerhetsintyg som utfärdats av den mellanstatliga kommissionen förlängas med nio månader från och med denna förordnings tillämpningsdag, vilket är tillräckligt för att den berörda medlemsstaten ska kunna vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa förbindelserna i enlighet med direktiven 2012/34/EU och (EU) 2016/798 och på grundval av det avtal som förutses i beslut (EU) 2020/1531.

- (11) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på återkallande av den förmån som beviljats innehavare av sådana tillstånd och intyg, i de fall då efterlevnaden av unionskraven inte är säkerställd. Dessa genomförandebefogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽¹⁰⁾. Granskningsförfarandet bör användas vid antagandet av dessa åtgärder, mot bakgrund av deras potentiella inverkan på järnvägssäkerheten. Kommissionen bör anta omedelbart tillämpliga genomförandeakter om det, i vederbörligen motiverade fall, är nödvändigt på grund av tvingande skäl till skyndsamhet.
- (12) Med tanke på ärendets brådskande karaktär som följer av övergångsperiodens utgång, är det lämpligt att föreskriva ett undantag från den tidsfrist på åtta veckor som avses i artikel 4 i protokoll nr 1 om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen, fogat till fördraget om Europeiska unionen, fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen.
- (13) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att fastställa provisoriska åtgärder avseende vissa aspekter av järnvägssäkerhet och järnvägsförbindelser med anledning av övergångsperiodens utgång, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av dess omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (14) Denna förordning bör träda i kraft så snart som möjligt och bör tillämpas från och med dagen efter övergångsperiodens utgång.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I denna förordning fastställs särskilda bestämmelser, med anledning av utgången av den övergångsperiod som avses i artikel 126 i utträdesavtalet, för vissa säkerhetstillstånd och säkerhetsintyg som utfärdats enligt direktiv 2004/49/EG och vissa tillstånd för järnvägsföretag som utfärdats enligt direktiv 2012/34/EU och som avses i punkt 2.
2. Denna förordning ska tillämpas på följande tillstånd och intyg som är giltiga den 31 december 2020:
 - a) Säkerhetstillstånd som utfärdats enligt artikel 11 i direktiv 2004/49/EG till infrastrukturförvaltare för förvaltning och drift av gränsöverskridande infrastruktur som förbinder unionen och Förenade kungariket genom den fasta förbindelsen under Engelska kanalen.
 - b) Säkerhetsintyg som utfärdats enligt artikel 10 i direktiv 2004/49/EG till järnvägsföretag som är etablerade i Förenade kungariket och som använder den gränsöverskridande infrastruktur som förbinder unionen och Förenade kungariket genom den fasta förbindelsen under Engelska kanalen.
 - c) Tillstånd som utfärdats enligt kapitel III i direktiv 2012/34/EU till järnvägsföretag som är etablerade i Förenade kungariket och som använder den gränsöverskridande infrastruktur som förbinder unionen och Förenade kungariket genom den fasta förbindelsen under Engelska kanalen.

⁽¹⁰⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning ska relevanta definitioner tillämpas som i direktiven 2012/34/EU och (EU) 2016/798 och i de delegerade akter och genomförandeakter som antagits enligt dessa direktiv och enligt direktiv 2004/49/EG.

Artikel 3

Giltighet för säkerhetstillstånd, säkerhetsintyg och tillstånd

1. De säkerhetstillstånd som avses i artikel 1.2 a ska fortsätta att gälla för en period av två månader från och med denna förordnings tillämpningsdag.
2. De säkerhetsintyg som avses i artikel 1.2 b ska fortsätta att gälla för en period av nio månader från och med denna förordnings tillämpningsdag. De ska gälla endast för tågtrafik till gränsstationen och gränsterminalen i Calais-Fréthun från Förenade kungariket eller tågtrafik från denna station och terminal till Förenade kungariket.
3. De tillstånd som avses i artikel 1.2 c ska fortsätta att gälla för en period av nio månader från och med denna förordnings tillämpningsdag. Genom undantag från artikel 23.1 i direktiv 2012/34/EU ska dessa tillstånd gälla endast inom det territorium som ligger mellan gränsstationen och gränsterminalen i Calais-Fréthun och Förenade kungariket.

Artikel 4

Regler och skyldigheter med avseende på säkerhetstillstånd, säkerhetsintyg och tillstånd

1. De säkerhetstillstånd, säkerhetsintyg och tillstånd som regleras av artikel 3 i denna förordning omfattas av de regler som är tillämpliga på dem i enlighet med direktiven 2012/34/EU och (EU) 2016/798 och i enlighet med de genomförandeakter och delegerade akter som antas enligt dessa direktiv.
2. Innehavare av säkerhetstillstånd, säkerhetsintyg och tillstånd som avses i artikel 1.2 och, i tillämpliga fall, den myndighet som utfärdar dem när denna är en annan än den nationella säkerhetsmyndighet på vars territorium infrastrukturen är belägen i unionen och vars behörighet omfattar gränsstationen och gränsterminalen i Calais-Fréthun, ska samarbeta med den nationella säkerhetsmyndigheten och tillhandahålla den alla relevanta upplysningar och handlingar.
3. Om upplysningar eller handlingar inte har tillhandahållits inom de tidsfrister som fastställts i begäranden från den nationella säkerhetsmyndighet som avses i punkt 2 i denna artikel, får kommissionen, efter anmälan från den nationella säkerhetsmyndigheten, anta genomförandeakter för att återkalla den förmån som innehavaren har erhållit enligt artikel 3. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 7.2.
4. Innehavare av sådana säkerhetstillstånd, säkerhetsintyg och tillstånd som avses i artikel 1.2 i denna förordning ska utan dröjsmål underrätta kommissionen och Europeiska unionens järnvägsbyrå om åtgärder som vidtas av andra behöriga säkerhetsmyndigheter, och som kan strida mot deras skyldigheter enligt denna förordning, direktiv 2012/34/EU eller direktiv (EU) 2016/798.
5. Innan den återkallar de förmåner som har erhållits enligt artikel 3 ska kommissionen i god tid underrätta den nationella säkerhetsmyndighet som avses i punkt 2 i den här artikeln, den myndighet som har utfärdat de säkerhetstillstånd, säkerhetsintyg och tillstånd som avses i artikel 1.2 samt innehavare av sådana tillstånd och intyg om sin avsikt att vidta ett sådant återkallande och ge dem möjlighet att lämna synpunkter.
6. När det gäller tillstånd som avses i artikel 1.2 c i denna förordning ska hänvisningar till en nationell säkerhetsmyndighet, vid tillämpningen av punkterna 1–5 i den här artikeln, förstås som hänvisningar till en tillståndsmyndighet enligt definitionen i artikel 3.15 i direktiv 2012/34/EU.

Artikel 5

Övervakning av efterlevnaden av unionsrätten

1. Den nationella säkerhetsmyndighet som avses i artikel 4.2 ska övervaka de standarder för järnvägssäkerhet som tillämpas på järnvägsföretag som är etablerade i Förenade kungariket och som nyttjar den gränsöverskridande infrastruktur som avses i artikel 1.2 a, och som tillämpas på denna gränsöverskridande infrastruktur. Dessutom ska den nationella säkerhetsmyndigheten kontrollera att infrastrukturförvaltare och järnvägsföretag uppfyller säkerhetskraven i unionsrätten. I tillämpliga fall ska den nationella säkerhetsmyndigheten förse kommissionen och Europeiska unionens järnvägsbyrå med en rekommendation för kommissionen att agera i enlighet med punkt 2 i denna artikel.

Den tillståndsmyndighet som avses i artikel 4.2, jämförd med artikel 4.6, i denna förordning ska övervaka huruvida sådana järnvägsföretag som beviljats tillstånd av Förenade kungariket och som avses i artikel 1.2 c i denna förordning fortsätter att uppfylla kraven i artiklarna 19–22 i direktiv 2012/34/EU.

2. Om kommissionen har välgrundade skäl att betvivla att de säkerhetsstandarder som tillämpas på driften av gränsöverskridande järnvägstjänster eller infrastruktur som omfattas av denna förordning eller den del av samma infrastruktur som är belägen i Förenade kungariket är förenliga med relevanta unionsrättsliga bestämmelser, ska den utan onödigt dröjsmål anta genomförandeakter för att återkalla den förmån som innehavaren beviljats enligt artikel 3. Befogenheten att anta genomförandeakter ska gälla i tillämpliga delar om kommissionen har välgrundade skäl att betvivla att de krav som avses i punkt 1 andra stycket är uppfyllda. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 7.2.

3. Vid tillämpningen av punkt 1 i denna artikel får den nationella säkerhetsmyndigheten eller den tillståndsmyndighet som avses i artikel 4.2, jämförd med artikel 4.6, begära information från relevanta berörda behöriga myndigheter, med fastställande av en rimlig tidsfrist. Om dessa berörda behöriga myndigheter inte tillhandahåller den begärda informationen inom den fastställda tidsfristen, eller tillhandahåller ofullständig information, får kommissionen efter anmälan från den nationella säkerhetsmyndighet eller, i förekommande fall, tillståndsmyndighet som avses i artikel 4.2, jämförd med artikel 4.6, anta genomförandeakter för att återkalla den förmån som innehavaren beviljats enligt artikel 3. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 7.2.

4. Innan den återkallar de förmåner som erhållits enligt artikel 3, ska kommissionen i god tid underrätta den nationella säkerhetsmyndighet som avses i artikel 4.2, den myndighet som har utfärdat sådana säkerhetstillstånd, säkerhetsintyg och tillstånd som avses i artikel 1.2 och innehavare av sådana tillstånd och intyg samt Förenade kungarikets nationella säkerhetsmyndighet och tillståndsmyndighet om sin avsikt att vidta ett sådant återkallande, och ge dem möjlighet att lämna synpunkter.

Artikel 6

Samråd och samarbete

1. De behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten ska vid behov samråda och samarbeta med de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket för att säkerställa genomförandet av denna förordning.

2. Den berörda medlemsstaten ska på begäran utan onödigt dröjsmål tillhandahålla kommissionen all information som erhållits enligt punkt 1 eller annan information som är relevant för genomförandet av denna förordning.

Artikel 7

Kommitté

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som avses i artikel 51 i direktiv (EU) 2016/797 och av den kommitté som avses i artikel 62 i direktiv 2012/34/EU. Dessa kommittéer ska vara kommittéer i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011 jämförd med artikel 5 i den förordningen tillämpas.

Artikel 8

Ikraftträdande och tillämpning

1. Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
2. Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2021.
3. Denna förordning ska upphöra att gälla den 30 september 2021.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel 23 december 2020.

På Europaparlamentets vägnar
D. M. SASSOLI
Ordförande

På rådets vägnar
M. ROTH
Ordförande
